

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljenštvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 21. maja.

Uvaževanje starodavno pravilo, da se nasprotnika ne sme nikdar prezirati, marveč vedno bolj in bolj spoznavati, hočemo v oceno naših političnih nasprotnikov, nemško-židovske klike in njega bojnega načina navesti naslednje:

Znan je še ljuti naskok fakcijoznih oponentov na šolsko novelo. Pri tem naskoku pa se jim je pripetila nezgoda. Napadali so posebno strastno tudi ono poglavje šolske novele, ki se peča z organizacijo takozvanih meščanskih šol in jeden najodličnejih govornikov na levici je zagotovljal, da tega noben šolnik odobraval ne bode. A pod imenom „Bürgerschule“ obstoji društvo, kateremu pripadajo avstrijski meščanski učitelji; in to društvo se je pred par dnevi izjavilo: „Unter den Bürgerschullehrern Oesterreichs herrscht einiges Erstaunen darüber, dass sich die deutschliberalen Abgeordneten des Schulausschusses sonderbarerweise so energisch gegen jenen Paragraph der Schulnovelle ausgesprochen haben, welcher die Bürgerschule betrifft. Wir können darin nur politische Motive erblicken, anders wäre dieses Verhalten unerklärlich.“

Tu so nemški učitelji, ki se tako rado nam stavijo v vzgled, menda dovolj jasno obsodili levičnjake.

Ker se nam tako pogosto in s posebnim veseljem očita, da nas nemška kultura še ni osrečila, da smo podredjeno pleme, da so nam Nemci za veliko let naprej itd., čujmo tedaj, kako se nemški poslanec pogovarja s svojimi volilci. Dr. Roser, znani kričač izmej levičnjakov, sklical je pretekle dni v Trutnovu v podnožji Snežke svoje nemške volilce, razlagal jim pomen nemškega napora in bojnega klica za nemško kulturo in druge dobrote prusijanstva in konečno rekel svojim volilcem:

„Drei Dinge lege ich Ihnen ans Herz: Sein Sö gebeta, setza Sö net in die Lotterie; kaufa Sö kan Schnaps, dass Sö sich net herum-

wälze im Graba, wie die Schweine, und treten Sie ein für die Erhaltung der Schule“.

Nikdo bi ne pričakoval, da bi kakemu poslancu v glavo palo, tako govoriti s svojimi volilci. Pa zakaj bi si dr. Roser ne privoščil te zabave nemškim volilcem nasproti, ki so po poročilu nemško-liberalnih listov ta govor celo navdušeno odobravali.

Pri nas bi kaj tacega ne bilo možno, zato smo pa tudi podredjeno pleme, podredjeni v toliko, da bi si kaj jednacega ne pustili povedati z oči v oči, podredjeni v tem oziru, da nemamo poslancev, ki bi tako govorili z nami. „Vsake oči imajo svojega slikarja“.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 21. maja.

V zadevi preustroja hrvatske deželne uprave bila je prejšnji teden konferenca vlade, katere so se udeležili tudi predsednik deželnega sabora Krestič in predsednik najvišjega sodnega dvora, Radivojević. Postavni načrt se je definitivno določil in se bode že te dni predložil kralju v začasno potrjenje. Kot glavni princip se je imela ločitev uprave od pravosodja. Osnovale se bodo tri politične instance, jedna okrajna, komitatna in deželna oblastnica za davkarstvo in komitativni odbori. Namerano reduciranje uradniških plač pa se je za stalno opustilo.

Metropolit Bosne, Sava Kosanović, in pa nadduhoven Tešanjski, Ilić, bila sta pri Nj. Veličanstvu v avdijenci vzprejeta. Metropolit zahvalil se je cesarju za podelitev velikega križa Fran Josipovega reda, za ustanovitev konsistorija in semenišča v Sarajevu in za namizje, katero je cesar semenišču podaril za 60 osob, katerega vsaki kos nosi cesarski grb. Metropolit priobčil je tudi cesarju najspomljivejši izraz udanosti in zvestobe srbskega ljudstva in pravoslavne cerkve v Bosni okončevanje s prošnjo, da naj bi Nj. Veličanstvo bilo tudi nadalje mogočni zaštitnik pravoslavne cerkve, ki je toliko trpela.

Kakor dosle prebivala je po cele dni v gorah, prepevala svoje pesni, no, prejšnjega detskega veselja že ni več imela. Zdaj pa zdaj polastila se je je otožnost in dolgčas. Stopivši na vršino, od koder se jej je odkrival veličasten prizor, kjer je stari Gud razstiljal pred njo iz oblakov stkane čarobne slike — ogledovala je Nina ravnodušno vse te čudežne božjega sveta, ne čuteč, kako se v njene globoko dihajoče prsi uliva tok oživljajočega gorskega vzdaha.

Iz njenih črnih, zamišljenih očij kapale so jedna za drugo solze. Zdihovala je taho in se nehoté prijemala z roko za srce, katero je najedenkrat od nečesar jelo tako brzo, brzo biti.

Gud gledal je začuden na njo in nikakor ni mogel pojmiti, — kaj to pomeni, in šeptal jej je ves žalosten:

„Zakaj tuguješ, ti moja krasotica? Česa ti je treba?! Gledi, — kako lepo je okrog tebe! . . . in vse, kar je tukaj — vse te gore, sneg, studenci, te cvetlice in zelišča, ti oblaki — vse to je moje . . . in vse to jaz podarim tebi! Ti — carica mojega carstva!“

Vnanje države.

Vse stranke srbske kraljevine in tudi vladni krogi se živo zanimajo za skupščino, ki se bode sklical prihodnje mesece. Velika skupščina bode se morala sniti še to leto, ker je potrebno, da obravnava in vzprejme vse ustavne spremembe, kraljevo proklamacijo itd. Sedaj se več ne domneva, da se bosta velika skupščina in kraljevo kronanje ob jednem obdržala, ker se hoče prej, nego se vrši sveto opravilo kronanja, imeti čisti red v velikih političnih vprašanjih, ter se ne bi rado videlo, da bi se svečanosti kronanja motile s strankarsko razprtijo, kar bi se pri sedanjem vedenju srbske opozicije prav lahko zgodilo. Povodom že pričenja, se volilnih agitacij so duhovi tako razburjeni, da so morale oblastnije že večkrat vmes poseči, da se zabranijo nepostavnosti. Že zdaj, ko volitve neso še razpisane, je volilno gibanje tako valovito; kaj bo še le po razglasu volitev! — Gospodarstveni minister Gudović izdeluje postavne načrte, ozirajoče se na povzdigo trgovine, obrti in rokodelstva, posebno pa v podporo domače industrije; justični minister pa se peča z zidanjem novih modernih jetnišnic. Kralj izdal je ukaz, s katerim se pošta ureja v področje trgovinskega ministerstva.

Kakor poroča „Pol. Corr.“ hoče bolgarsko sobranje vsako predlogo, katero mu bodo predložili ruski ministri, zavreči. Knez Aleksander se bode v Moskvi potezal za spremenjen kabinet, kateri se bode osnoval po njegovej vrnitvi meseca avgusta. Konzervativna bolgarska stranka ima mnogo upanja, a ona se brani prevzeti vladanje, dokler bode le jeden portfelj ostal še v ruskih rokah. — Celo v Rusiji samej dobili so z russkim regimentom nezadovoljni Bolgari svoje zagovornike in pokrovitelje; posebno iskreno se potezata za bolgarsko avtonomijo lista: „Peterbg. Vědom.“ in pa „Mosk. Gazeta“. Slednja poroča o bolgarski deputaciji, ki je te dni odšla iz Sofije z metropolitem Varnaškim na čelu ter se je podala v Moskvo, da poprosi rusko vlado za odstranitev generalov Soboleva in Kaulbarsa ter da ju namesti z drugimi generali, „če že nikakor ni usojeno mladi slovanski kneževini, — pristavlja „Mosk. Gazeta“ — da se sploh znebi russkih generalov“.

Literarna pogodba med Nemčijo in Francijo, katero so v dan 19. aprila t. l. v Berolinu podpisali zastopnik Nemčije grof Hatzfeld, in fran-

LISTEK.

Stari Gud.

Osetska legenda Vsevoloda Solovjeva. — Preložil Kmetov.

(Dalje.)

Prošla so leta. Nina postala je iz prekrasnega otroka prezalo dekle, tako, da jednake krasotice ni bilo moči najti ne samo v Osetiji, ampak tudi na vsem svetu ne. Na nobenem carskem dvoru, v nobenem haremnu ni bilo še take krasotice. Nobeden zemeljski vladar take še v sanjah ni gledal.

Ljubezen Guda naraščala je z vsakim dnem, z vsakim trenotkom. On ni znal, kaj bi izumil, da bi bolj zabaval Nino, da bi jej bolje izkazal svojo ljubezen. Kakor dosle posipal jej je pot s cvetlicami, kakor dosle prenašal jo je na nevidnih krilih čez peči in propade. No, Nina se za vse to ni dosti menila, — bila je z detstva privajena k vsem tem čudesom in oni zdeli so se jej naravni.

Kakor dosle prebivala je po cele dni v gorah, prepevala svoje pesni, no, prejšnjega detskega veselja že ni več imela. Zdaj pa zdaj polastila se je je otožnost in dolgčas. Stopivši na vršino, od koder se jej je odkrival veličasten prizor, kjer je stari Gud razstiljal pred njo iz oblakov stkane čarobne slike — ogledovala je Nina ravnodušno vse te čudežne božjega sveta, ne čuteč, kako se v njene globoko dihajoče prsi uliva tok oživljajočega gorskega vzdaha.

Iz njenih črnih, zamišljenih očij kapale so jedna za drugo solze. Zdihovala je taho in se nehoté prijemala z roko za srce, katero je najedenkrat od nečesar jelo tako brzo, brzo biti.

Gud gledal je začuden na njo in nikakor ni mogel pojmiti, — kaj to pomeni, in šeptal jej je ves žalosten:

„Zakaj tuguješ, ti moja krasotica? Česa ti je treba?! Gledi, — kako lepo je okrog tebe! . . . in vse, kar je tukaj — vse te gore, sneg, studenci, te cvetlice in zelišča, ti oblaki — vse to je moje . . . in vse to jaz podarim tebi! Ti — carica mojega carstva!“

„Gledi tja, vkvišku, — tam, kjer se spremina na solnci v vseh mavričnih barvah led, tam — za tem ledom — stoji moj grad! On je ves iz čistega gornega kristala, pokrit s čarobno izrezljanim zlatom in srebrom . . . Tamkaj imam nabranih mnogo dragocenih kamnov — pojdiva tja, pojdiva v moj kristalni grad!“

No, glas starega Guda ni segal do srca žalostnemu dekletu.

Ona gledala je raynodušno tja, kjer so se slikali za večnim ledom, kakor lehek, prozoren pajčolan na modrem nebu, obrisi kristalnega gradu. Ona je gledala — in ni je vleklo tja. Njo vleklo je doli, v domačo vas.

In poletela je, ne izbiraje potov, preskakuje s kamna na kamen tako hitro, da je stari Gud komaj dohajal za njo, da bi jej o pravem času priskočil.

* * *

No glej, ona ustavi se na tratici, obdani stoltnimi smrekami. Zdaj prisluškuje zatajevaje diharje.

Čuj! Zvoki pesni! . . . Silni možki glas prihaja

coski posredniki poslanik Courcel in Jagerschmidt, predložila se je v soboto nemškemu zavezemu svetu. Izmed osemnajstih nje člankov so najvažnejši ti le: Članek 1. daje proizvoditeljem in založnikom literarnih, vednostnih in umetniških del, naj si bodo priobčena ali ne, v obeh deželah tisto varstvo kakor v domači deželi. Članek 4. dovoljuje izdajati posnetke in chrestomatije za poučno rabo, prepoveduje pa povzemat muzikalne kompozicije v zbirke za godbeno šolo. Vsled člena 5. je v obče dovoljeno ponatiskovati članke iz časopisov; izvzeti so le feltonski romani, razprave vednostne in umetniške ter taki članki, katere proizvoditelj naravnost zabranjuje ponatisniti; politični članki pa se smejo ponatiskati brez izjeme. Člen 8. jemlje v varstvo tudi predstave godbenih in dramatičnih del, in pa takozvanih muzikalnih arrangements, to je proizvodov, ki so izdelani po tujih motivih brez dovoljenja avtorjev. Člen 9. varuje tudi prevozitelje tako kakor izvirnike; vender pa brani le lastne prevode in ne podaja nikakeršnega monopola za predstave. Člen 10. daje avtorjem v obeh deželah na 10 let po prvem po njih potrjenem prevodu izključno pravico preveda; vender pa mora izvirnik v 3 letih biti prestavljen.

V petek sešlo se je v **Kristijaniji** državno sodišče, pred katerim se bodo imela obravnavati obtožba ministrov. Zapisniški odsek storthinga je pri odelthingu nasvetoval, da se naj vsaki minister posebej obtoži, ker ima po ustavi vsaki zatoženec pravico odbiti tretjino članov državnega sodišča. Odelthing vzprejel je nasvet odsekov z 52 proti 32 glasom, vender ga pa tako spremenil, da se bo osnovalo sicer 11 državnih sodišč, katere pa zamore odbor, ki ima napraviti obtožbe (akcijski komitet), po slučajnosti in potrebi sklopiti v jedno ali več sodišč tako, da se zamore tudi več državnih svetnikov (ministrov) ob jednem obtožitvi. Akcijski odbor obstoji iz obeh predsednikov storthinga Ivana Sverdrupa in Steena ter iz treh poslancev: Berner, Nielsen in Haugland. Od tega odbora dobē javni obtožniki, katerimi so se izvolili člani odelthinga: Bentsen, Blehr in Dahl, vse potrebne instrukcije. Glavno obtožbo zastopal bodo poslanec Dahl. Prva obravnavna bila je proti ministru-prvomestniku Selmarju; nje izid še ni znano.

Dopisi.

Iz Goriče 18. maja. [Izv. dop.] Volitve za goriški deželnji zbor so razpisane. Včerajšnji vladni list „Osservatore Triestino“ objavlja to novost v štirih jezikih, v nemškem, italijanskem, slovenskem in hrvaškem. Volitve se bodo vrstile dne 23. junija za občine, dne 27. junija za mesta in trge in 3. julija za veliko posestvo. Borba ne bi bila pri nas huda, da bi ne bilo na Primorskem izredno politično stanje, t. j. da se ne bi bili ukoronili tukaj zadnji ostanki deposediranega ustavoverstva, kajti razmere mej Slovenci in Italijani na Goriškem so take, da niti jedni niti drugi ne morejo misliti na to, da bi svoje kandidate urinili drugi stranki. Vender stvar ne bo tako gladko iztekel, kakor bi se dalo po teh razmerah soditi, vsaj za nekatere sedeže bo nastal mej Slovenci hud boj. Kakor povsod nahajajo se tudi pri nas tskozvani „Auch-Slovenen“, kateri se poslužujejo slov. firme, da bi le svoj na-

men dosegli, inače se pa za narodnost nič ne bričajo in so najponižnejši sluge vsake vlade. Žalibog da so ti gospodje uplivni, ker je ljudstvo materialno od njih odvisno, kar zoper jasno kaže potrebo posojilnice, katera se bodo vendar „post tot discrimina rerum“ 1. junija t. l. otvorila. Zoper te gospode, kateri že dolgo rogovilijo in si pot pripravljajo za prihodnje volitve, bo narodna stranka morala pričeti boj „sans pardon“.

Ta teden se vršijo tudi volitve za goriški mestni zastop. Da bi ne videli imen nekaterih kandidatov na plakatih po vogli debelo tiskanih, bini ne vedeli, da se volijo zastopniki goriškega mesta. Vse teče tako mirno in gladko, kakor bi bilo finančno stanje mesta v najlepšem redu, kakor bi bili vsi zadovoljni z dosedajšnjem oskrbovanjem mestnih zadev, in vendar je nasprotno: razen nekaterih osobnih prijateljev jednega človeka, ki vse vodi, čez vse razpolaga in zapoveduje, uverjen je vsakdo, da bi bila neobhodno potrebna velika metla za mestno hišo. Meščani so v obče zelo nevoljni in razkačeni s celim mestnim zastopom, v katerem sedijo skoro sami kimovci; a ako jih vprašaš, zakaj si sami ne pomagajo in se ne udeleževajte volitev, odgovorijo lakonično, da to tako nič ne pomaga, dokler vlada sedanjemu zboru življenja niti ne prestriže ter v mestni hiši vsega ne sčisti in desinficira. Konsermativci, ki imajo tu ogromno večino in so drugod tako delajoči, pripuščajo tukaj vse polje brez boja peščici nezanesljivih elementov, ne vemo natanko iz kajih uzrokov: boj je li zameriti tržaški vlad, ali pa so uverjeni, da je mestna štrena res že tako zamotana, da se ne dá po lepem potu razmotati.

X.

Z Dolenjskega 20. maja. [Izv. dopis.] (Na delo, na delo veselo!) Čem daljše, čem večje trpljenje, tem večje veselje potem. Tako smemo reči nekoliko že zdaj po razpuščenji kranjskega deželnega zбора, a še krepkeje bodo za ukali po dovršenih volitvah, a ko bodo za nje še tudi kaj storili. — Proste volitve so za razumnega, svobodo ljubečega državljanu lepa pravica, ako le posluževanje te pravice ni združeno s prevelikimi težavami. Žalibog je pač to pri kranjskih deželnozborskih volitvah. Sedanji volilni red za naš deželni zbor ima res poleg marsikaterih krivic in nedoslednosti še toliko volitev otežjujočih okoliščin, da je zadnji čas, da se volilni red izpremeni. Zato je pač potreben upor pri volitvah velikega posestva, da tudi ta skupina voli vsaj take može, ki bodo pripravljeni odsraniti te ne le za slovensko stranko, ampak v občna otežjujoče volilne razmere. — Posluževanje volilne pravice nalaga našemu kmetu vsikdar večje ali manjše žrtve, bodisi da voli v občinske zastope, v deželni ali državni zbor, kajti zapustiti mu je dom in delo vsaj za jeden dan teriti na volišče. To je pa pri deželnozborskih volitvah na Kranjskem tako oddaljeno od bivališča, da mu komaj jeden dan zadostuje. Pa tudi meščan

vedno bliže in bliže. Iz-za drevja pokaže se krepka postava mladega pastirja Sasika.

Jarka rudečica obliva lice dekleta. Srce bije je brže in brže.

Pastir stopi k njej, se spusti z njo v pogovor, jo nazivije z najnežnejšimi imeni... In ona ne beži od njega. Je kakor očarana, kakor prskovana k mestu.

Ona posluša. Blažen smehljaj razliva se po prekrasnom njenem lici. Ona naklanja na njegove široke prsi svojo glavo...

Mig — in goreč, mlad poljub razlega se po tratici. Objela sta drug druga...

Kaj je to?! Hipoma nastal je viher in zibaje se šumé stare smreke. Viher vrtil se po vsej tratici, se zaletava v Sasiko, mu zbijajo šapko raz glavo. Viher žvižga na uho Nini:

„Nesrečnica, kaj delaš! Zavedi se! Beži hitro proč od njega, od tega ničevnega človeka! Ti nisi ustvarjena za njega — tebe ljubim jaz, jaz — močni Gud, lastnik tega carstva!...“

No Nina ne posluša. Še krepče stiska se k

svojemu milemu in, ne brigaje se za viher, skrivata se v lesni gošči.

O, káka besnost, káke muke ljubosumnosti napoljuje srce starega Guda! Če bi on le mogel — spreobrnil bi se z veseljem v bednega oseta in odbil Nino temu vražemu Sasiku!

No gorni duh ne more postati človek. On je neviden krasotici Nini, a če bi se jej hotel pokazati v svoji pravi podobi, bi ona ne prenesla njegovega pogleda.

In v onemogli besnosti beži stari Gud v svoje daljne snežne predele, in na poti suje v propade grude kamenja, razveva sneg, dviga burjo, zbira hudoorne oblake, meče strele. Grom razlega se po gorah, v podnožji tresejo se ljudje in hite v svoje koče.

„Stari Gud se je v igri razjevil“ gorové oni. Toda igra teče slabu za starega Guda.

* * *

S tega časa jel je Gud na vse načine preganjati Sasiko in sklenil vsekako zabraniti njegov zakon z Nino. Kadar je mladi lovec zasledoval z riko sanko gazelo — zapeljal ga je v največje puščobe,

se mora vzdigniti na dolgo pot, n. pr. Črnomeljci in Metličani, Kostanjevičani in Krčani morajo iti v oddaljeno Rudolfovovo. — Te okoliščine se torej ne strinjajo z mojim klicem: veselo k volitvam! Res, da ne! A vendar je ta klic opravičen in potreben in velja zlasti našim voditeljem, našim zavednim Slovencem! Preširen je že pred kacimi 40 leti preprokoval: „Vremena Kranjcem bodo se zjasnile!“ To njegovo prerokovanje utegne se letos izpolniti; letos meseca julija, ko nas presvitli naš vladar obišče, utegne biti vreme, politično vreme na Kranjskem čisto jasno. Za to pa treba še nekoliko napora, nekoliko dela, da se prežene zadnji oblak, da nam čisto solnce zasije na vsem obnebji.

Da predere solnce pri „velikem“ oblaku, zato skrbe — tako se nadejamo, — drugi faktorji, više vrste domoljubi. Kar pa nas je manjših in nižjih domoljubov, storimo v tem kratkem času to domoljubno dolžnost, da bodo volilci k obilnemu udeleževanju navduševali. Da zmagamo povsodi na kmetih, ne izvzemši Ribuice in Kočevja, da proderemo tudi povsodi v mestih, ne izvzemši Tržiške skupine in morebiti tudi Kočevja ne, to je jasno. Ali volitev mladča, volitev z malim brojem volilcev je malo častna za volilce in izvoljence. V tem obziru naj nam bode v vzgled bela Ljubljana! Narodni volilci neso imeli letos nasprotnika premagati, a prišli so ipak mnogobrojno na volište. Čas volitve je k sreči dobro izbran. Kmet je ravno dokončal nujno pomladansko delo, nema takrat še opraviti niti s košnjo niti z žetvijo. Dan je dolg, torej zamuda ne prevelika. Vrhnu tega se volilci nadejajo, da jim bode centralni volilni odbor ustregel z dobrimi, splošno zaupanje imajočimi kandidati, katerih Kranjska ne šteje premalo. Disciplinirani volilci slovenski, ki ne poznaajo strankarstva v svoji stranki, vzprejeli bodo sicer slehernega, od centralnega volilnega odbora priporočenega moža, a želite je vendar, da se z ozirom na zadostno število sposobnih mož gleda na želje posameznih krajev, da se ozira, da bodo razni stanovi zastopani v prihodnjem popolno na rodnom — vsaj tako upamo — deželnem zboru slovenske vojvodine Kranjske. In v tej nadi kličem vsem domoljubom: Veselo na delo, veselo in mnogobrojno k volitvam!

N. E. V.

Iz Krškega 20. maja. [Izv. dop.] — [Olika nemčurskega homeopata.] Danes poda se slovenska dekla k homeopatu Nunčiču na Videm iskat zdravila za svojo bolezen. Uboga para je bila baje od g. dohtarja (!) jako surovo sprejeta in ko je povedala, da služi v Krškem pri občespoštovani hiši g. Stanzerja, zadrl se je olikani mož nad njo ter dejal, da če v oni hiši vsi poginejo, on zdravila ne da. Kje se je pa g. Nunčič učil, kakor bi rekel primorski Slovenec „manire“? in ali je to človekoljubno postopanje nemških mož, ki nam Slovencem vedno surovost ter neotesanost očitajo? Imamo v Krškem uljudnega, skozi in skozi učenega zdravnika, g. dr.

zagril propade z meglo in najedenkrat jel mesti okrog njega s snegom.

No Sasiko ni zgubil poguma. Bil je mlad, lep in slovel je po vsej vasi zaradi svoje spremnosti in moči. On znal je bolje od vseh svojih tovarišev streljati iz risanke in je izvrstno plesal ne samo osetinski ples, ampak tudi lezginko, tako, da so se mu čudili stari in mladi.

Koča njegovega očeta bila je vštric s kočo roditeljev Niue in na ta način ponujalo se je vsak dan ne malo slučajev zaljubljenima videti se, ne da bi se morala posluževati kakih posebnih zvijač.

Nina ni se mogla nagledati svojega milega. Ona šepetala mu je nežna priznavanja in prisege — in on, naslušavši se teh sladkih besedij, naljubovavši in namilovavši se v dovolj s svojo krasotico, vrgel je puško čez ramo in šel v gore. On bil je ves srečen, skoro dušilo ga je od izobilja zdravja, mladosti in močij, katere so kipele v njem. Njemu zdelo se je, da je on — ne glede na to, da je samo ubog gorenec in nič več — srečnejši od vseh na svetu in da je ves svet njegov.

Za starega Guda se ni dosti brigal. Če ljubo-

Zupanca, ki ne razumi samo mazati, nego poznata tudi, kaj se pravi postopanje z ljudmi brez ozira na njihov stan, in ta mož, če tudi od nekaterih starokopitnežev in purgarjev malo preziran, vendar ne bi zapodil bolne dekle, če služi v hiši, katera se poslužuje druga zdravnika. *Dixi et salvavi anima meam!*

B.

Iz Čateža pri Brežicah 19. maja. [Izv. dop.] O naših toplicah je bil v „Slov. Narodu“ že govor. Ali treba je v korist bolehaločega ljudstva z nova opozoriti na te tople vrelce, ki pri nas tik Save izvirajo. Pred dvema leta sta dva podjetnika (župan Ferenčak in Cehnar iz Brežic) otvorila tu topla kopališča, previdila jih z najpotrebnejšo opravo, a že slove ti vroči studenci zlasti mej prostim ljudstvom daleč na okrog v tukajšnjih krajinah, že priblaje obilo Kranjcev, Štajercev in Hrvatov tu sem kopat in zdraviti se. Odkar so otvorene te toplice, bilo je že 3600 obiskovalcev. Dva vrelca sta; jeden jako vroč, ima 36°—40° R. gorkote, drugi pa 28° do 30°. Vrelca pa tudi ne prenehata, kajti v teku dveh let je bilo vedno dosti vode. Zato si štejem v dolžnost, da te nove toplice na Slovenskem javno priporočam zdravja potrebujočemu našemu občinstvu.

—r.

Domače stvari.

— (Volilni shod v Postojini) se je, kakor se nam poroča, včeraj vršil v najlepšem redu. Prišlo je mnogo najuplivnejših mož iz celega volilnega okraja. Predsedoval je državni poslanec g. A. Obreza. Sklepalo se je o dostenjem sprejemu cesarja pri Njegovem prihodu na Notranjsko. Potem sta dosedanja poslanca kmetskih občin gg. dr. Vosnjak in dr. Zarnik poročala o delovanju v bivšem deželnem zboru, ter po kratki debati bila spet proglašena kandidatoma za kmetske občine. Za mesta in trge Lož, Postojina in Vrhniku so navzočni volilci in po telegramu tudi narodni vrhniški volilci željo izrekli, da bi g. Obreza prevzel kandidaturo, a g. Obreza je izjavil, da tega nikakor ne more storiti. Potem je po nasvetu g. notarja Beseljaka g. Franc Hren, posestnik in veliki trgovec z lesom bil jednoglasno postavljen za kandidata, ter kandidaturo tudi prevzel. (Natančneje poročilo nam je objavljeno. Uredn.)

— (Mnogim gg. dopisnikom), ki so nam zadnje dni poslali dopise o raznih kandidatih, odgovarjam na tem mestu, da se nam ni zdelo umestno, ustreči njih želji, deloma tudi zaradi tega, ker je v došlih listih bilo preveč osobnega gradiva. Stvar bode itak kmalu dognana. Mnenja vseh volilnih okrajev so znana, centralni volilni odbor ima jutri sejo, pri katerej se določijo in potem proglaše kandidatje. In ko se to zgodi, menimo, ne bude nobenega protislovja več, marveč bude vsakdo po svojih močeh delal za splošni povoljni uspeh.

— (Dnevni red mestnega odbora seji), katera bode v torek 22. dan maja 1883. leta ob

sumni duh napravi ž njim kako maloprudno šalo, ga on samo pošteno ozmerja, pa tudi to ne iz zlobe, ampak prosto iz navade.

— Ej, stari bedak! zakriči on s svojim zvočnim glasom tako, da se razlega po vsem gorovji; — zopet bi me bil kmalu pihnil v propad! Vidi se, da nemaš nič dela . . . Toda škoda, jaz se ne bojim, nesi na pravega naletel! . . .

In previdno stopaje po največji strmini po kamnji, katero se mu kar melje izpod nog, prijemajo se za vejice mladega grmiča, katere zdaj-zdaj ne prenesejo njegove teže, se obljomijo in ga potegnejo na dno propada — priplesa Sasiko lehko in spretno na štrljino skale. Tu počaka, dokler se megla ne razžene in se z nova spusti za skrivajočo se gavelo. Izmučil jo je s svojim zasledovanjem in ne glede na vse zapreke, ki mu jih je stavil Gud, zasačil jo je naposled vender le. V gorah razlega se strel — sigurna krogla zadela je naravnost v svoj cilj. Sasiko vračal se je domov z dobičo, pomisljevale o svojej Nini, katera ga je že čakala štejoč trenutke.

(Konec prih.)

6. uri popoludne v mestni dvorani. I. Naznanila prvesestva. II. Volitev: a) dveh mestnih odbornikov za volilno komisijo o volitvi dveh deželnih posancev ljubljanskih v 12. dan prih. meseca junija; b) jednega zastopnika mestnega odbora v odseku za oskrbovanje zaklade tukajšje c. kr. velike realke; c) dveh članov v vodovodni odsek mestnega odbora.

III. Finančnega odseka poročilo: a) o talijah, ki so se mestnim stražnikom izplačale 1882 leta; b) o dopisu predsedstva c. kr. finančnega ravnateljstva glede kapitalizovanja ustanove cesarja Friderika IV. za zaklado tukajšje mečanske bolnice; c) o nekaterih popravah, ki so se izvršile v poslopiji tukajšnje velike realke; d) o Janezu Juliju Kanza prošnji radi povračila užitninskega davka od špirita za jesih pro 1882; d) o terjativi društva Wiener Bankgesellschaft glede plačila v pogodbi ustanovljene 1/4 % upravnine za izplačevanje dobitkov; e) o ponudbi Elije Predoviča, da bi se mu v najem dala mestna tehničica v klavnici; f) o mestnega magistrata nasvetu glede premeščanja živinskega trga; g) o mestnega magistrata nasvetu glede odobrenja prodaje nekaterih mestnih gozdnih parcél v Škofeljci. IV. Stavbensega odseka poročilo: a) o prošnji Alojzija Korsike, da bi mu bilo dovoljeno ograditi na Vrtači kupljeno zemljišče in preložiti javni pot, ki zdaj drži preko tega zemljišča; b) o vspehu licitacije glede zagotovljenja stavbenskega lesa za 1883. leto. Naposled bode mestni odbor v tajni seji še posvetoval se o pripravah za šeststoletnično deželno slavnost.

— (Pokojni škof Jarnej Vidmar,) česar pogreb se danes v Kranji vrši, volil je, kakor se nam poroča, svoji dve hiši v Kranji in 10.000 gld. „koru“ cerkve v Kranji v prospех in vzdržavanje cerkvene glasbe.

— (Umrli) je g. Mat. Dolinar, župnik v Slivnici pri Mariboru, 70 let star. R. I. P.

— (G. Miha Ambrožič,) znani čebelar v Mojstrani na Gorenjskem, dobil je na razstavi v Bubenči pri Pragi bronasto svetinjo.

— (O blagosloviljeni zastave požarne brambe v Šmariji) poročamo jutri.

— (Občni zbor prostovoljne požarne brambe ljubljanske) vršil se je včeraj v mestnej dvorani v navzočnosti več nego 100 udov. Pred zborom bil je zjutraj že ob 6. uri ogled vsega gasilnega orodja in moštva na cesarja Jožefu trgu. Gospod župan Grasselli, podžupan Fortuna in več mestnih odbornikov ogledali so v spremstvu g. stotnika vse orodje in tudi gospode člene. Gospod župan izrazil je v imenu mestnega zastopa in v svojem imenu gg. udom svojo zahvalo za izvrstno uredbo društva in naprosil g. stotnika, naj zahvalo objavi gg. udom. Stotnik g. Doberlet otvoril je zborovanje s prisrčnim pozdravom ter objavil zahvalo županovo in mestnega zastopa, katera se z navdušenjem vzprejme. Potem spomina se g. stotnik umrlih udov, posebno g. Freibergerja, kateri, dasi star mož, je vedno deloval v prid društva, se ga še pred smrtjo spominjal, ter volil bolnišnemu zakladu 100 gld. Zbor v znamenje soželenja ustane s sedežev. Zapisnikar poroča o odbora delovanji, katero se povoljno vzame na znanje. Odbor nasvetuje magistratu, naj se dve stari brizgalnici prodasta, za dobljeni denar pa kupi nova, ki se bode rabila pri požarih zunaj mesta. Blagajnik g. Albin Ahčin poroča o denarstvenem stanju lanskoga leta. Dohodkov je bilo 2910 gld. 46 kr., stroškov pa 2730 gld. 90 kr., tedaj preostanka koncem leta 179 gld. 56 kr. Bolnišna in podpora blagajnica ima premoženja 3418 gld. 28 kr. Za podpore bolnih članov izdalo se je lansko leto 185 gld. 70 kr. Gospod Hinterlechner poroča v imenu pregledovalnega odseka, da so računske knjige in blagajnica popolnem v redu. Kot zaupni mož voli se v odbor g. Karol Hinterlechner, častnem članom pa na predlog g. Doberleta bivši ljubljanski župan g. Laschan. Štirinajst novo pristopivih udov stori oblubo. Predlog, da se od dohodkov gasilnega društva, podpornej blagajnici mesto 20 % odda le 10 %, dokler si društvo kaj opomore in poplača podpornej blagajnici dolg, sprejme se po živahnem razgovoru. Predlog, da bi se podpora za

bolne in pri požaru poškodovane ude povišala, se z ozirom na sedanji slab denarni stan podporne blagajnice po obširnem razgovoru ne sprejme. Potem sklene se občni zbor.

— (Utonil) je na Fužinah pri Ljubljani dveletni otrok Černetov, ki se je prekopičil v petrolejev, v zemljo udelan in z vodo napolnjen sod.

— (Nova telegrafna postaja) z omenjeno službo odprla se je v Komnu na Krasu.

— (Prijatelji liturgičnega petja na Goriškem) imeli so dne 17. maja t. l. shod na Svetej Gori pri Gorici. Shoda se je udeležil v polnem številu pevskih zborov iz Čepovan-a, trije č. gg. dekan, blizu 30 duhovnikov in okoli 20 gg. učiteljev. O cerkvenem petju sta govorila č. g. dr. Sedej in župnik č. g. Harmel. Zbor je sklenil ustanoviti Cecilijsino društvo, ter je volil osnovni odbor. Pri sv. maši je pelo 28 pevcev pod vodstvom č. g. Harmela Kajmovo „missa Jesu Redemptor“. Orgljal je znani skladatelj g. Daniel Faigelj.

— (Morske kopeli za škrofulozne otroke) se odprejo tudi letos, kakor že več let na otoku Grado (Gradež). Poseben odsek, kateremu je predsednik grof Coronini, skrb za otroke v vsakem oziru s pomočjo usmiljenih sester. 36 otrok vzame odbor v kopeli zastonj. Ti otroci ne smejo biti pod 6. in ne nad 15. letom starosti in morajo dokazati, da so jim bile stavljene koze. Prošnje naj se pošljejo na dotični odbor po c. kr. okraju glavarstvu ali pa (v Gorici) po magistratu do 15. junija t. l. Doda naj se zdravniško spričevalo ter rojstni in ubožni list. Odbor sprejema v svojo skrb tudi otroke premožnih starišev proti temu, da plačajo vsak dan 1 gld. — Morske kopeli imajo za škrofulozne otroke močno zdravilno moč; zato priporočamo roditeljem, ki imajo take otroke, naj prosijo za brezplačno sprejetje svojih otrok v te kopeli ali pa za sprejetje proti plačilu. Kesali se ne bodo.

„Soča.“

— (Razpisani sta službi) družega in tretjega učitelja na štirirazrednej deškej šoli v Kočevji, vsaka z letno plačo po 500 gold. Prošnje do 24. junija t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celje 20. majnika. Danes so volili tukaj zastopniki kmetskih občin Celjskega, Laškega, Vranskega, Gornjegraškega, Šoštanjskega, Konjiškega, Slovenjegraškega in Šmarijskega sodniškega okraja deputacijo za izrek udanosti. Deputacija se bo cesarju predstavila v Celji dne 11. julija. Kot načelnik deputacije je voljen Josip Lipold iz Mozirja.

Dunaj 21. maja. Nadvojvoda Karol Ludovik s soprogo in spremstvom odpotoval je ob 10. uri po noči v Moskvo. Vojvoda Aosta z italijanskim poslaništvom dospel je ob 1/2 12. uri po noči semkaj, ustavlil se v hotel Imperial, danes dopoludne pa odpotoval v Moskvo.

Gorica 21. maja. Grof Chambord odpeljal se je včeraj v Frohsdorf.

Budimpešta 19. maja. Po 10 urnem zaslišavanji obstal je preteklo noč Sponga, da je Majlatha umoril.

Moskva 21. maja. Carska obitelj z velikima knezoma Aleksijem in Pavlom pripeljala se je ob 1/2 7. uri zvečer ter sprejeta z navdušeno radostjo prebivalstva nastanila se v Peterskej palači. Prihod tujcev ogromen. Red uzoren.

Rüdesheim 19. maja. Vsled velicega požara upepeljenih je 25 stanič s postranskimi poslopji. 44 rodbin je brez strehe.

Dublin 21. maja. Smrtna obsodba De-laney-a, morilca v Phönix-parku, premenila se je potom milosti v dosmrtno posilno delo.

Novi York 19. maja. V Racine-u (Wisconsin) razdejal je vihar 150 hiš. 20 osob ubitih, 100 ranjenih.

Meteorologično poročilo.

A. v Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močrana v mm.
18. maja	7. zjutraj	736-50 mm.	+ 14-2°C	sl. bur.	jas.	0-00 mm.
	2. pop.	734-16 mm.	+ 22-0°C	sl. bur.	jas.	
	9. zvečer	733-84 mm.	+ 16-6°C	sl. zah.	d. jas.	dežja.
19. maja	7. zjutraj	732-19 mm.	+ 14-4°C	sl. gor.	d. jas.	1-00 mm.
	2. pop.	727-54 mm.	+ 22-2°C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	728-35 mm.	+ 16-4°C	brezv.	obl.	dežja.
20. maja	7. zjutraj	729-83 mm.	+ 10-4°C	sl. jvz.	obl.	1-00 mm.
	2. pop.	730-89 mm.	+ 11-2°C	z. vzh.	obl.	
	9. zvečer	733-19 mm.	+ 7-8°C	sl. vzh.	obl.	dežja.

B. v Avstriji sploh:

Zračni pritisk je večinoma povsod precej znatno pal, tudi razdelitev ni bila več tako jednakomerna; razloček mej maksimum na severu, oziroma vzhodu, in mej minimum na jugu je postal večji. Temperatura poprej nadnormalna, je močno palta in postala povsod podnormalna. Vetrovi, poprej slabotni in spremenljivi, so postali močnejši in so se zasukali proti severu. Nebo se je po dostih krajih stalno zoblilo, vreme je postal nestanovitno, sem pa tja deževno.

Dunajska borza

dné 21. maja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78	gld.	60	krt.
Sčirna renta	79	"	15	"
Zlata renta	98	"	60	"
5% marčna renta	93	"	50	"
Akcije narodne banke	839	"	—	"
Kreditne akcije	305	"	75	"
London	120	"	15	"
Sebro	—	"	—	"
Napol.	9	"	51½	"
C. kr. cekini	5	"	66	"
Nemške marke	58	"	55	"
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	119	"
Državne srečke iz l. 1864.	100	"	170	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	98	"	95	"
Ogrska zlata renta 6%	120	"	45	"
" papirna renta 5%	89	"	30	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	87	"	60	"
Dunava reg. srečke 5%	103	"	—	"
Z. mlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	113	"	80	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	118	"	20	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	102	"	—	"
Kreditne srečke	105	"	—	"
Rudolfove srečke	100	gld.	170	"
Rudolfove srečke	10	"	18	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	40	"
Trammway-društ. velj. 170 gld. a. v.	218	"	75	"

Zahvala.

Za prijateljsko sočutje in mnogobrojno udeležitev pri pogrebu svoje nepozabljive gospe so proge

Marije Mohar, roj. Grm,

in za darovane krasne vence izreka najtoplejšo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem

Martin Mohar,

c. kr. predstojnik pom. uradov.

Novomesto, dné 18. maja 1883.

Tujci:

20. maja.

Pri **Slonu**: Schulz z Dunaja. — Kocvar iz Gradea. — Schust iz Trsta. — Arko iz Zagreba. — Kovač iz Inomosta. Prašnikar iz Kamnika.

Pri **Malléi**: Geler z Dunaja. — Leban iz Trsta. — Riesz z Dunaja. — Fink iz Gradea. —

Pri **bavarskem dvoru**: Wagnez z Dunaja. — Andre iz Celovca. — Grünwald z Dunaja. — Trevič z Dolenjskega. — pl. Vranksi iz Monakova.

Radenci.

Slatina in kopališče

pri Radgoni (Radkersburg) v Spodnjej Štajerskej,

Štiri ure od postaj: **Spieldorf, Maribor, Ptuj, Ormož, Središče**. — To pred jednim letom v krasnej okolici z jako blagim in zdravim podnebjem sredi Murskih poljan in bližu prijaznih vinskih goric ustanovljeno kopališče, z jako nizkimi cenami v jedilnih in postrežbi, oskrbljeno z lepimi sobami za posamečne goste ali cele obitelji (družine) priporoča se po svojih izvrstno delujočih kopelih iz slatine, jeklenice ali sladke vode pri teh-le boleznih: pri kroničnem protinu, revmatizmu, slabokrvnosti, pri poltnih (kožnih) boleznih, škrofelnih, pri angleškej bolezni dece (rhachitis), pri samostalnih tolstih jetrah, pri zlatej žili (haemorrhoidi), zlatenici, pri pesku in kamnu v obistih, mehurji in žoleci, pri sladkornej scalnej griži (diabetes mellitus), pri goltinem, plučnem, želodčnem in mehurnem kataru, pri plučnem eufisemu, pri početku plučne sušice, pri kroničnih eksudatih, pri nepravilnej periiodi (dismenorhoe), pri oslabljenosti maternice (uterus), pri razdraženih živcih, kakor pri histeriji, melanholiji, epilepsiji itd.

Radenska slatina (kisl voda), odlikujejoča se zaradi svoje nenavadne obilnosti ogljikove kislino, ogljikokislega natrija in litija, brom-mineralnih vod, kakor Bilin in francoški Vichy, daje z vinom, malinovcem ali citronovim sokom in sladkorjem pomešana o vročih poletnih dnevnih najizvrstejšo, kako močno in dobro se peneče, krepčevalno in hladečo pijačo, če tudi stoji po celo dan v odprtje posodi. Razpošilja se v zaboju po železnicu ali pa pri studencu v slamo na vozove naložena. (Slovenska knjižica o Radencih dobiva se gratis pri **ravnateljstvu Kopališča Ferdinand Plautz-a, trgovca v Ljubljani**.

Dr. Klemenčič,
kopališki zdravnik.

Zidan Most

24./4. in 30./4.

Zahvaljujem se cifrasto za poslane mi cvetke.

(338-2)

(M ???)

Ptuj.

Na prodaj

je v **Dragomerji**, fare Brezoviške pri Ljubljani, hiša z vsemi pripadajočimi poslopij: jeden velik hlev, tri kleti, dva poda itd. z velikim vrtom in njivami čez štiri orale, vse pri hiši. Posestvo je dolga popolnem prosti in se proda takoj. — Naslov: Janez Čuden v Dragomerji št. 11. (326-3)

Marijinceljske

kapljice za želodec,

nepresegno izvrstno zdravilo zoper vse bolne v želodeci,

in nepresegno zoper **neslast do jedi, slabih želodec, smrdečo zapo, napihnejo, kislo podiranje, žoljanje, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnus in bljuvanje, da glava ne boli** (če izvira bolečina iz želodeca), zoper **krč v želodol, preobloženje želodca z jedjo ali pičajo, órve, zoper bolezni na vranici, jetrah in zoper zlato žilo.**

Glavna zalogă:

Lekar **C. Brady**, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajskoj cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešinovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celji: lekar J. Kupferschmid. V Kranj: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlji: lekar Ivan Blažek. V Skofje Loka: lekar Karol Fabiani.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisnene besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodniško spravljeno **varstveno znamenje** in zavoj mora biti zapečaten z našim **varstvenim znamenjem**. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nemajo teh znakov istinitosti, naj se zavržejo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučaj takoj nazznijo, da bodo sodniški kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148-89)

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze presrčnega sočutja mej dolgo boleznijo in ob smrti našega ljubljene, nepozabljenega

ADOTA,

kakor vsem onim, ki so pripomogli k tako veličastnemu sprevodu dragega. V prvej vrsti gre hvala gospodu šolskemu vodji g. Adlešiču, koji je z velikim trudem (ker bile so ravno binkoštne počitnice) zbral šolsko mladino pod nje prapor ter nabral lepo vrsto belo oblačenih deklek kot nosilke vencev in penkel, sploh skrbel, da je bila tukajšnja ljudska šola častno zastopana, za kar mu lepa hvala. Dalje izrekamo najtoplejšo zahvalo gospodom petošolcem ljubljanskim, kolegom ranjega, za obilo izkazovanega sočutja ter za prekrasni poslani mu venec. Iskrena hvala pa tudi Čitalnici Vipavski za prelepi podarjeni mu venec ter posebno njenim gg. pevcom za premile žalostinke, katere so mu tako lepo in glinjivo zapeli pred hišo in na gomili. Jednaka zahvala tudi vsem drugim mnogobrojnim darovateljem prekrasnih vencev, poslanih mu od drugod in posebno obilo darovanih z tukajšnjega odličnega občinstva, vsem, vsem srčna hvala! Slednjič naj bodo tudi lepo zahvaljena vsa tukajšnja društva, katera so se deloma skoro polnoštevilno udeležila sprevoda, sploh vsem obilnoštevilnim spremljevalec ranjega na njegovem zadnjem potu do gomile.

Vski dokaz sočutja, ki ste ga nam v tem žalostnem času izkazali ljubi sorodniki, prijatelji in znanci naši, bil je hladilna kaplja v strašno bolest našega sreca, zategadelj: Bog Vam plačaj!

Vipava, dné 18. maja 1883.

Neutolažljiva družina

Bernot-ova.

(346)

Ofertni razglas,

s katerim se razpisuje izvršitev postavljanja preko

300 komadov drogov za zastave,

ki se imajo postaviti pred prihodom Nj. Veličanstva ob cestah, ulicah in na javnih trgih mesta Ljubljane, — po ofertnej obravnavi.

Oddajajo se dotični oferti skrajno

do sobote 26. t. m.

popoludne ob 5. uri v pisarni podpisanega odbora (Kongresni trg št. 12, pritlično, prva vrata na levo).

Pogoji se izvedo ondakaj vsaki dan od 1/9. ure do 10. ure dopoludne.

V Ljubljani, dné 18. maja 1883.

Dekoracijski eksekutivni odbor.

Razpis natječaja.

Za mesto občinsko šumara v Kastvu razpisuje se natječaj

do 15. junija o. g.